

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — postępowanie wszczęte przez K

(Sprawa C-322/11) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy podatkowe państwa członkowskiego, odmawiające odliczenia straty związanej ze sprzedażą nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim od zysku osiągniętego ze zbycia papierów wartościowych w państwie członkowskim opodatkowania)

(2014/C 9/03)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strona w postępowaniu głównym

K

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 63 i 65 TFUE — Swobodny przepływ kapitału — Krajowe przepisy podatkowe niezezwalające osobie podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu na odliczenie straty związanej ze sprzedażą nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim od zysku osiągniętego ze zbycia papierów wartościowych w państwie członkowskim opodatkowania

Sentencja

Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE nie stoją na przeszkodzie przepisom podatkowym państwa członkowskiego takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które nie pozwalają podatnikowi będącemu rezydentem w tym państwie członkowskim i podlegającemu w nim nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku dochodowego odliczać strat wynikających ze zbycia nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim od podlegających opodatkowaniu w pierwszym państwie członkowskim dochodów z papierów wartościowych, podczas gdy byłoby to możliwe, pod pewnymi warunkami, gdyby nieruchomość była położona w pierwszym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 14 listopada 2013 r. — Liga para a Protecção da Natureza (LPN), Republika Finlandii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawy połączone C-514/11 P i C-605/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 2 tiret trzecie — Wyjątek dotyczący ochrony celu kontroli, dochodzenia czy audytu — Informacje o środowisku — Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 — Artykuł 6 ust. 1 — Dokumenty dotyczące postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na etapie poprzedzającym wniesienie skargi — Odmowa dostępu — Obowiązek dokonania konkretnej i indywidualnej analizy treści dokumentów określonych we wniosku o udostępnienie — Nadrzędny interes publiczny)

(2014/C 9/04)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Liga para a Protecção da Natureza (LPN) (przedstawiciele: P. Vinagre e Silva i L. Rossi, advogadas), Republika Finlandii (przedstawiciele: J. Heliskoski, M. Pere i M. J. Leppo, pełnomocnicy),

Interwenient popierający żądania wnoszących odwołanie: Republika Estonii (przedstawiciel: M. Linntam, pełnomocnik),

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira i D. Recchia, pełnomocnicy), Królestwo Danii (przedstawiciele: V. Pasternak Jørgensen i C. Thorning, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania Komisji Europejskiej: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i A. Wiedmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołania od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 9 września 2011 r. w sprawie T-29/08 LPN przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez LPN w zakresie, w jakim wyrok ten dotyczy dokumentów i fragmentów dokumentów, do których odmówiono Liga para a Protecção da Natureza (LPN) dostępu w drodze decyzji Komisji z dnia 24 października 2008 r. SG.E.3/MIB/psi D(2008) 8639.

Sentencja

1) Odwołania zostają oddalone.

- 2) *Liga para a Protecção da Natureza* i Republika Finlandii zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska oraz Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Gerechtshof te Amsterdam* — Niderlandy) — *UPC Nederland BV* przeciwko *Gemeente Hilversum*

(Sprawa C-518/11) (¹)

(Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywy 97/66/WE, 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE — Zakres zastosowania *ratione materiae* — Dostarczanie pakietu podstawowego programów radiowych i telewizyjnych dostępnych drogą kablową — Sprzedaż przez gminę sieci kablowej prywatnemu przedsiębiorstwu — Klauzula umowna dotycząca cen — Kompetencje krajowych organów regulacyjnych — Zasada lojalnej współpracy)

(2014/C 9/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: *UPC Nederland BV*

Strona pozwana: *Gemeente Hilversum*

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — *Gerechtshof te Amsterdam* — Wykładnia art. 8 ust. 4 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie) (Dz.U. L 108, s. 7), dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) (Dz.U. L 108, s. 33), a także dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Dostarczanie ogółu wolnodostępnych programów telewizyjnych i radiowych za

pośrednictwem sieci kablowej — Gmina, która sprzedała należące do niej przedsiębiorstwo zarządzające siecią kablową — Ograniczenie cen detalicznych — Reguły konkurencji — Stosowanie przez sądy krajowe

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) powinien być interpretowany w ten sposób, że usługa polegająca na dostarczaniu pakietu podstawowego programów radiowych i telewizyjnych dostępnego drogą kablową, za którą wystawiany jest rachunek obejmujący zarówno koszty transmisji jak i wynagrodzenie stacji nadawczych oraz opłaty na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w związku z rozpowszechnieniem treści utworów, wchodzi w zakres pojęcia „usługa łączności elektronicznej”, a zatem należy do przedmiotowego zakresu stosowania zarówno tej dyrektywy jak i dyrektywy 97/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej, dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie), dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) i dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), stanowiących nowe ramy prawne dotyczące usług łączności elektronicznej, pod warunkiem że usługa ta obejmuje głównie przekaz treści telewizyjnych w sieci telewizji kablowej do odbiornika konsumenta końcowego.
- 2) Dyrektywy te powinny być interpretowane w ten sposób, że od momentu upływu terminu ich transpozycji nie pozwalają one, aby jednostka taka jak będąca stroną w postępowaniu głównym ingerowała w stosowane wobec konsumentów końcowych opłaty za dostarczanie pakietu podstawowego programów radiowych i telewizyjnych dostępnego drogą kablową.
- 3) Owe dyrektywy powinny być interpretowane w ten sposób, że nie pozwalają — w okolicznościach takich jak te, których dotyczy postępowanie główne, i w świetle zasady lojalnej współpracy — aby jednostka niebędąca krajowym organem regulacyjnym powoływała się wobec dostawcy pakietu podstawowego programów radiowych i telewizyjnych dostępnego drogą kablową na klauzulę pochodzącą z umowy zawartej przed wydaniem nowych ram prawnych dotyczących usług łączności elektronicznej i ograniczającą swobodę ustalania opłat przez tego dostawcę.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.